

[Jytte Hilden]

sted«. Jeg ved ikke, om der var nogle af de andre tilstedeværende, der hørte det, men jeg gjorde det i hvert fald med stor fornøjelse. Oplysningskampagner kan være af mange slags. Ministeren nævnte plakater og foldere, det er selvfølgelig også udmærket. At sætte dette spørgsmål på dagsordenen på steder, hvor man diskuterer politik, er også oplysningskampagne – især når man derefter vil erkende, hvor konflikterne ligger. Det var vel også det, som fru Anne Grete Holmsgård var inde på. Hun mente, at vi skulle remse dem op i vort forslag. Det har vi altså ikke ønsket. Vi ønsker i højere grad at lægge op til, at der sker noget på denne front.

Vi har nogle forslag om krav til amtskommunale og kommunale myndigheder. Det er for at få et overblik, det er for at gøre dette område gennemsigtigt, at vi gerne rent faktisk vil se: hvad findes der, hvad burde der findes, hvordan ser det egentlig ud, sådan at alle ved, hvad de har at forholde sig til.

Krav til industrivirksomheder og den enkelte landmand går lidt på det samme, men da det ikke er det samme som offentlige myndigheder, er det trukket ud i et særligt forslag.

Med hensyn til forslaget om støtteordninger i en overgangsperiode kan jeg godt sige, at jeg har haft en snak med SFs godststillere, hr. Leif Hermann, inden vi fremsatte vort forslag, og jeg havde egentlig ønsket, at vi og SF i fællesskab kunne have lagt et forslag frem. Det var for sent på det tidspunkt, men det peger præcis på nogle af de økonomiske løsningsmodeller, som SF har lagt frem. Det synes vi også er en diskussion værd.

Det sidste punkt drejer sig om loviniciativerne. Det mener jeg i høj grad er ministerens område.

Jeg vil godt slutte af med at sige, at jeg synes – til trods for nogle af de knubbede ord – at der har været en positiv indstilling hos et flertal af folketingets partier til dette socialdemokratiske beslutningsforslag sammen med SFs, og det er min opfattelse, at vi ved et grundigt og intenst udvalgsarbejde vil kunne komme frem til en løsning på dette område.

Inden jeg slutter, vil jeg godt stille et enkelt spørgsmål til et enkelt af partierne, nemlig de radikale. Det ville være dejligt, hvis de radikales ordfører, fru Lone Dybkjær, ville forholde sig konkret til substansen i dette

forslag – altså ikke blot sige noget om, at det ikke fylder så mange linjer. Det er jo ikke altid, kvaliteten er et spørgsmål om antallet af ord på et stykke papir.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det skal jeg gerne, fru Jytte Hilden. Der er ingen substans i det forslag, og det er problemet ved det. Derfor er der ikke noget at forholde sig til. Jeg beklager.

Hvad er der i vejen med grammofonplader? De er jo udmærkede, og jeg mener, det er udmærket at genbruge grammofonplader, hvis der er lejlighed til det. Da SF fremsatte nogle dårligt gennearbejdede forslag, sagde vi, at vi syntes, de skulle gøre det bedre. Det må jeg altså også sige til socialdemokratiet. Jeg er ked af det. Det er ikke noget, jeg ønsker at sige, men jeg synes, det er et dårligt gennearbejdet forslag, og den argumentation, fru Jytte Hilden har anvendt her, har absolut ikke overbevist mig om noget som helst. Er det tanken, at vi skal blande os i »Kvartifem«, eller hvad er egentlig meningen? Det kører jo udmærket af sig selv. Jeg synes, fru Anne Grete Holmsgård var inde på: hvilken oplysning, til fordel for hvem og om hvad? Det er jo ikke bare et spørgsmål om at sætte ting på dagsordenen. Det er også et spørgsmål om at få de relevante til at diskutere tingene.

Jeg vil godt sige om grammofonplader, at der er i hvert fald én grammofonplade, vi ikke anvender. Det er denne med, at vi er kun et stakkels oppositionsparti på 10 medlemmer, der ikke kan finde ud af at lave noget som helst. Den vil vi ikke bruge. Vi laver ikke så mange forslag, fordi vi er et oppositionsparti, der erkender, at vi ikke kan overkomme så meget, hvis der skal være lidt substans i dem.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Jeg synes, det skal fremhæves, at S og SF klart erkender, at de ikke laver økonomiske beregninger, når de fremsætter sådan nogle forslag. Jeg vil indrømme, at fru Anne Grete Holmsgård ramte plet, da hun sagde, at selvfølgelig vil man da have en konflikt imellem erhvervsinteresser og miljøhensyn, og formå-